

ABDÜLKADİR EKİNCİ

---

27 Mayıs 1960 İhtilalinden sonra Şark vilayetlerinde milletçe sevilen üç yüz kişiyle Sivas'ta kampa alındı. Bunların elli beşi batıya, Abdülkadir Ekinci Çanakkaleye sürüldü. Burada bir yıl hapis yattı. Sonra beraat etti. Denizin altındaki hapiste, rutubetten bütün dişleri döküldü.

Üzülmenin Güneş Doğacak

"1948-1949 yıllarında pederim Çermik'te Kur'ân kursu hocasıydı. Ben de imamdım. Babam, arada sırada bize,

"Üzülmeyin, merak etmeyin, artık şafak atmış, güneş doğacak!" diye karanlık günlerin geride kaldığını ve İslâmî hizmetlerin inkişafını müjdeliyordu.

Diyarbakır'da ilk defa latin harfleriyle teksir Gençlik Rehberi elime geçti. Yazıları silik olan o kitaptaki Yedinci Ricayı pek anlayıp zevk edemedim. O kitabı bir kenara bıraktım. Benden Üstadı soruyorlardı. 'Büyük bir âlimdir' diyordum. Eserlerine ise bir şey diyemiyordum. Sonra Hacı İbrahim isimli bir tanıdık İslâm yazısıyla olan teksir edilmiş İhlas Risalesi'ni bana verdi. Kitabı okuyunca çok istifade ettim ve çok hoşuma gitti. Bu defa aynı kitabın benzerlerinden olup olmadığını sordum. Bana bir adres verdi ve oradan temin edebileceğimi bildirdi.

"Gittiğim evde astsubaylar kalıyordu. Onların birbiriyle olan kardeşane muameleleri çok hoşuma gitti. Yanlarından ayrılamadım. Bana Zülfikar isimli eseri verdiler. On liraya satın aldım. Bu eserden çok istifade ettim.

"Risale-i Nur'ları okumazdan önce kendimi çok bilgi sahibi bir hoca zannediyordum. Ama Nur Risalelerini okuyunca, o eski bilgilerim çok sönük kaldı. O eski bilgilerim Risale-i Nur'ları öğrenmek için sanki bir merdiven olmuştu.

Asacaklarını Bilsem Yine Gideceğim

"Zülfikar'ı okuyup bitirince, kitabın müellifini gidip görmek arzusu duydum. Diyarbakır'daki Nur talebelerini ziyaret ettim. Onların aralarındaki samimiyet, kardeşlik ve alâka bana çok tesir etti. Onların faziletlerinden istifade ettim.

"Böylece bende Bediüzzaman'ı görmek arzusu şiddetlendi. Sorduğum kimseler 'Aman gitme bu tehlikeli bir iştir' diyorlardı. Cevaben, 'Eğer Bediüzzaman'ı ziyaret edenleri asacaklarını bilsem ben yine gideceğim' diyordum. Ben meseleyi kime açsam beni gitmekten vazgeçirmeye çalışıyorlardı. Ama ben mutlaka Isparta'ya gidip Üstadımı görmek istiyordum.

Ben Size Teslime Geldim

"Nihayet bu arzu ve iştiyak içinde Isparta'ya geldim. Çeřitli teşebbüslerden sonra, Bayram Yüksel kardeşimizin vasıtasıyla ziyaretine muvaffak oldum. Bayram Yüksel, tedbir olarak bana geriden gelmemi işaret edince yürümemi, dur deyince durmamı söyledi. Ben arkada, o yirmi metre önde, Üstadın evine doğru yürüdük. Üstad hasta vaziyette yatıyordu. Ben Üstadı hasta görünce üzüldüm.

"Önce Üstad konuşamıyordu, sonra konuşmaya başladı:

"Kardeşlerim, ehl-i dalaletten korkmayın, çekinmeyin, ehl-i dalaletin perdesi benim elimdedir. (Yorganın üstündeki kumaşı tutup çekti.) Böyle onların perdesini yırtabilirim' diye gösterdi. 'Fakat ben sabrediyorum, istesem perdelerini yırtabilirim. Bu bir imtihandır. Korkmayın, çekinmeyin!'

Üstadın elini öptüm. Bana niçin geldiğimi sordu. Ben cevaben:

"Niçin geldiğimi bilmiyorum. Kendimi size teslim gelmişim. Bir sapan taşı gibiyim, nereye atarsan oraya gideceğim. Bana 'Yemen'de Risale-i Nur'a hizmet edeceksin, haydi git' deseniz, derhal Yemen'e giderim' dedim.

"Bu cevabım Üstadın hoşuna gitmişti. Çok memnun oldu. Yanımda bulunan ağabeylere, '**Bakın şarkta böyle fedekârlar var**' dedi. Bulduğum yerde hizmet etmemi istedi.

"Demokrat Partinin Kazandığını Duyunca Çok Sevindi

"Üstadla görüşmenin zevki ve hali bambaşkadır. Bu ilk ziyaretimden sonra, muhtelif yıllarda üç defa daha ziyaretine gittim. Son görüşmemizde de çeşitli konuşmalar sırasında, memleketimizde hangi partinin kazandığını sordu. Ben de Demokrat Parti'nin kazandığını söyleyince memnun oldu. Diğer bir talebesine de aynı şekilde Elazığ'da hangi partinin kazandığını sordu, o da Halk Partisi'nin kazandığını söyleyince üzüldü, '**Sen Halk Partili misin?**' dedi.

"Risale-i Nur'un neşriyatından çok memnun oluyordu. Âdeta bayram ediyordu. O sevinçli günlerinden birisinde kendisini Isparta'da görmüştüm. Ayak ayak üstüne atmış, sevinç ve sürur içindeydi."

(bk. Necmeddin ŞAHİNER, Son Şahitler-IV)